

pigt vil være umuligt for Retten at konstatere, om andre end de fornævnte Personer forbliver i Retslokalet, efter at den har besluttet, at Dørene skal lukkes.

Man mener derfor, at det — i Lighed med hvad der er bestemt i § 129 i den iøvrigt endnu ikke i Kraft traadte norske Lov om Domstolene af 13. August 1915 — i alle Tilfælde bør overlades til Rettens Afgørelse, hvem der har Ret til at overvære Retsmøde for lukkede Døre.

Til § 4.

Ved Forslaget tilsigtes, at der ligesom hidtil kan beskikkes ikke retskyndige Dommere ved Kommissorier i Landvæsenskommissionssager.

Til § 7.

Forslaget gaar ud paa at spare Statskassen for Udgifterne ved de efter Justitsministeriets Skøn ganske overflødige og betydningløse Bekendtgørelser i Statstidenden af Fortegnelsen over Retskredsenes Stævningmænd.

Til §§ 8—10.

Da Valgene til Nævninge-Grundlisten skal foretages blandt de Mænd og Kvinder, som er opførte paa de Folketingsvalglisten, der gælder for Tiden fra 1. April i det paagældende Aar til 31. Marts i det følgende Aar, har det nogle Steder været forbundet med Vanskeligheder at faa Valgene til Grundlisten foretaget saa betids, at Grundlisten, som paabudt i Retsplejelovens § 75, kan være indsendt til Aarslisteudvalgets Formand inden 1. Maj og, at Aarslisten, som paabudt i Lovens § 79, kan være affattet inden 15. Maj.

Ændringsforslagene gaar derfor ud paa, at Fristerne ændres henholdsvis til 15. Maj og 15. Juni, og at Nævningeaaret som Følge deraf i Stedet for at regnes fra 1. Juni til 31. Maj (Lovens § 68) regnes fra 1. Juli til 30. Juni.

Til § 11.

Forslaget, der har Sagførerraadets Tilslutning, gaar ud paa, at den Tid nogen har været autoriseret Fuldmægtig hos en af de Underretssagførere, der efter Lovens § 1031, 1ste Stykke, har Ret til at møde for Landsretterne, kan medregnes til Udbringelse af de 3 Aars Fuldmægtigvirksomhed, som udkræves for at blive Landsrets-sagfører.

Til § 12.

Forslaget skyldes en Henstilling fra Indenrigsministeriet om, at Retsplejeloven søges ændret saaledes at Amtsfuldmægtige

ikke blot i det første Aar efter Lovens Ikrafttræden (se Lovens § 1030), men ogsaa senere ligestilles med Dommerfuldmægtige og Politifuldmægtige i Henseende til Adgangen til at opnaa Beskikkelse som Underretssagfører, og begrundes ved, at Amtsfuldmægtige i Kraft af den Uddannelse, de har erhvervet i deres Stilling, maa antages at være fuldtud egnede til at kunne overgaa til Stillingen som Sagfører.

Til § 13.

Forslaget gaar ud paa, at Tilkaldelse af Tolk i borgerlige Sager ogsaa kan undlades ved Landsret og Højesteret under de i § 149, 1ste Stykke, angivne Betingelser, og paa at Oversættelse af Dokumenter, der er affattede i fremmede Sprog, i visse Tilfælde kan frafaldes.

Til § 14.

Forslaget staar i Forbindelse med den i § 28, 2det Stykke i Retsafgiftsloven af 11. April 1916 indeholdte Bestemmelse om Politibetjentenes Pligt til uden Vederlag at besørge Forkyndelse i Straffesager.

Til § 15.

Forslaget gaar ud paa, at Reglen om Edfæstelse af Syns- og Skønsmand bliver lig den Regel, der i Følge Lovens § 186 gælder for Edfæstelse af Vidner, saaledes at man ikke nødes til altid at lade Syns- og Skønsmand bekræfte Synet eller Skønnet med Ed, naar Indstævnte udebliver.

Til § 16.

I Følge Retsplejelovens § 276, 2det Punktum, kan Godkendelse af Forlig for derved at give Forliget Eksekutionskraft eller sikre sig Bevis kun gyldig finde Sted ved en Forligskommission, under hvilken enten Kreditor eller Skyldner hører. Denne Bestemmelse medfører, at der i mange Tilfælde paaføres Parterne forøgede eller unødvendige Udgifter, og da Hensynet til Skyldnerens andre Kreditorer — hvilket Hensyn særlig har foraarsaget Bestemmelsens Optagelse i Loven — ikke synes at tale afgørende for Reglens Bevarelse, foreslaas den slettet. Sagførerraadet har tiltraadt Forslaget herom.

Til § 17.

Forslaget gaar ud paa, at Amtmanden, i København Overpræsidenten, skal kunne meddele Bevilling til fri Proces ikke blot, som ved Lovens § 332, 1ste Stykke, bestemt i Underretssager, men ogsaa i Sager, der i første Instans henhører under Lands-